

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 6. Concilium Turonense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX. tiffimum ad Claustrum, silentium, & mo-
 A. C. 813. res Abbatissarum spectant. Matrimonia
 Servorum non dissolvantur, etiamsi ad
 s. 30. diversos pertineant Dominos, si modo
 libero consensu & secundum Leges con-
 s. 31. traxerint. Si qua mulier ex nequitia
 vel imprudentia propriam prolem Ma-
 trinae loco in Confirmatione tenuerit,
 eum in finem, ut mariti torum effugiat,
 ab eo non separetur, sed pœnitentiam a-
 g. 19. gere conatur. Quælibet familia illi Ec-
 clesiae, ubi toto anno Sacris interest, &
 infantes baptizantur, Decimas pendat.
 Istud Concilium pro secundo Cabilonen-
 si habetur.

§. VI.

Concilium Turonense.

to. 7. p. 1259. In Concilio Turonensi, hujus Civitatis
 Rhem. 15. quarto, Canones quinquaginta & u-
 can. 7. nus editi. Quilibet Episcopus habeat
 Homilias, quæ Doctrinam Gregi suo ne-
 cessariam contineant, eidemque curæ
 fit, ut vertantur stilo claro in linguam
 Romanam rusticam, vel in Teutonicam
 quo intelligi possint ab omnibus. Nem-
 pe his duabus linguis utebantur Franci;
 prima erat lingua veterum Incolarum
 Gallo - Romanorum, id est latina, jam
 tunc temporis admodum corrupta, un-
 de lingua nostra Gallica originem tra-
 xit, altera erat lingua Francorum, a-
 liorum.

aliorumque populorum germanorum, qui illa tempestate Imperium Francorum implebant. Hanc vero linguam populi ultra Rhenum habitantes retinuerunt. Ceterum ex his perspiciamus, plebem illo jam tempore linguæ latinæ gnaram non amplius fuisse.

Sæculum IX.
A. C. 813.

Qui ordinandus est Presbyter ætatis annos triginta numeret, nec prius ordinetur, quam postquam diu in illa Diocesi versatus fuerit, ut officia sua discat, & ipsius vita moresque cognosci possint. Episcopus diligentissime edoceat Presbyteros, quid sit Baptismus & Renunciationes ante Baptismum fieri solitæ. Presbyteri moneantur, ne post Missam Corpus Domini Nostri infantibus aliisque primo occurrentibus nullo discrimine præbeant, quod fieri posset, ut obuius aliquis gravioris noxæ reus esset. Alibi meminimus, antiquam fuisse consuetudinem Reliquias Evcharistiæ infantibus distribuendi. Laici tæ in anno communicent. Moneantur Fideles, ut Ecclesiam intrent absque strepitu & tumultu. Sub Missam non modo ab inutili garritu abstineant, sed etiam malas cogitationes discutiant. *Sunt in gregibus nostris, inquit hujus Concilii Episcopi sermone ad Imperatorem directo, aliqui incestuosi, parricidæ, & homicidæ, qui insuperbabitis nostris admonitionibus in*

c. 128

c. 18.

Sup. Lib.
XXXIII.
§. 4.

c. 50.

c. 38.

c. 41.

Sæculum IX. *suis criminibus perseverant. Non nul-*
 A. C. 813. *los excommunicavimus; sed contemunt.*

Itaque rogamus Clementiam tuam, ut quid his faciendum, decernat. Fideles doceantur, Sortitiones, Incantationes, herbarum aut ossium ligaturas, hominibus aut pecoribus languentibus non posse prodesse, sed esse Dæmonis illusiones.

c. 42.

Episcopi maximam pauperum curam gerant, atque etiam Presbyteris & Diaconis præsentibus aliqua de thesauro Ecclesiæ Servis aliisque ejusdem Ecclesiæ pauperibus, si necessitas petat, dare possint.

c. 51.

Accurate examinavimus, ajunt, ut Princeps mandaverat, causam illorum, quos Bonis suis spoliatos dicunt; sed nullam contra nos in hoc genere querelam invenimus. Vix enim aliquis est, qui Bona sua Ecclesiæ donet, & non tantum aut duplum aut etiam triplum Bonorum Ecclesiæ in usumfructum accipiat, addito pacto, ut ipsius liberi vel propinqui, quos nominaverit, eodem usufructu gaudeant. Iisdem quoque facultatem dedimus, Bona redimendi a Propinquis suis alienata, a quibus per legem excluderentur, ut ea in Beneficium ab Ecclesia habeant. Id est, ut hodie loqui-

Canones
Turonenses.

c. 34.

mur, in Feudum. Summopere admonendi sunt Comites & Judices, ne homines viles & indignos ad perhibendum testi-

testi-

testimonium admittant, quoniam peje- Sæculum IX.
rare pro nihilo ducunt. A. C. 813.

Monasteria, in quibus olim Regula
S. Benedicti fuit observata, secundum
eandem Regulam reformatur, quia in
aliquibus pauci sunt Monachi, a quibus
eorum Abbates promissum secundum
hanc Regulam vivendi non exegerunt,
cum & ipsi magis Canonicorum quam
Monachorum more vivant. Juvenes c. 27.
viduæ cito nequaquam velentur, usque
dum probetur illarum Religio. Neo c. 28.
Virginibus adolescentulis velamen de-
tur ante annum ætatis vigesimum quin-
tum, nisi aliqua cogat necessitas.

Cum Patres istorum quinque Conci-
liorum sua Decreta singulatim ad Impe-
ratorem transmisissent, ea Aquisgrani in
amplissimo Conventu mense Septembri
eodem anno octingentesimo decimo o-
ctavo convocato se præsentate examinari
iussit. Tum Capitulare promulgavit
viginti octo Articulorum, in quibus ea
continebantur, quæ præ ceteris sine po-
testatis Sæcularis auxilio effectui dari
non poterant. Ultimi duo articuli inter
Canones quinque Conciliorum non le-
gebantur, & sunt hujusmodi: *Inquiren-
dum, an verum sit, quod dicunt, Presby-
teros in Austrasia de confessionibus, ac-
cepto pretio, manifestare latrones. In-
quiratur etiam diligenter de Faidosis ho-*
minibus, *Caug. gloss.*

An. Egink.
An. Moisc.
to. 7. Conc.
p. 1287.

c. 27.

c. 28.
Hist. Droit.
Fr. n. 14.

Sæculum IX. A. C. 813. minibus, qui diebus Dominicis & Festis turbas cient, quod nullatenus tolerandum.

Faidosi homines secundum leges Barbarorum dicebantur consanguinei viri occisi, quibus competeat jus, propinqui sui mortem percussoris nece ulciscendi.

§. VII.

Ludovicus Imperator coronatur.

Theg. ca.

c. 5. 15.

Eg. vita.

c. 9.

c. 22.

Sub idem tempus Carolus Imperator Ludovicum Aquitaniæ Regem advocavit, unicum de tribus filiis suis superstitem, quippe Pipinus Rex Italiæ anno octingentesimo decimo obierat relicto filio ex Concubina nato, nomine Bernardo, & Carolum Regem Germaniæ, primogenitum anno sequente octingentesimo undecimo fata abstulerant improlem. Ubi igitur Ludovicus Aquisgranum pervenit, Imperator Parens coacto Episcoporum, Abbatum, Ducum, Comitum, & omnium Francorum amplissimo Conventu omnes hortatus est, ut Filio suo fidem servarent, & interrogavit, an vellent, ut ipsi nomen Imperatoris conferret? cum omnes respondissent, Divinum hoc esse consilium, die Dominica sequente Carolus assumpto cultu Regio coronam gestans in capite ad Ecclesiam se confert, & usque ad aram principem ceteris editiorem Honori Domini Nostri Jesu Christi Sacram procedit, jubetque
aliani